

[Ole Henriksen.]

vidt man vil have styringsmekanismer ind for netop at kunne bremse op over for den slags kritiske teaterformer og kritisk kulturliv, her præsteret af Solvogren. Jeg synes, vi må fastholde, at hvis Statens Kunstfond skal virke efter sin hensigt, så må det være uden at blande sig i netop substansen af den kunst, som udvikler sig.

Jeg vil nok sige, som jeg sagde indledningsvis, at det, der også er afgørende, netop er, at man fjerner sig lidt fra elitepræget, som jo kan præge kunsten noget, og så prøver på den anden side at dæmme op over for hele tendensen på det kommercielle område, hvor man ser, at enarmede tyveknægte og bankospil bliver en væsentlig del af folks aktiviteter. Der mener jeg Statens Kunstfond har en rolle.

Jeg skal ikke blande mig så meget i spørgsmålet om disse ydelser, men jeg vil da godt lige sætte spørgsmålstegn ved, hvorvidt man skal gøre disse ydelser livsvarige. Jeg synes ikke, de er så store – det er vist omkring nogle og tredive tusinde kroner på årsplan – men jeg synes nu nok sådan for det almindelige omdømme, som kunstfondet har i befolkningen, at man også her må tage højde for den produktive indsats, der ligger fra de pågældende kunstners side, for at de kan gøre sig berettigede til at få disse beløb. Jeg ser ikke nogen grund til, at man ikke kan diskutere en mulighed for, at man kan komme ud af dette vederlag fra Statens Kunstfonds side og så vende tilbage, hvis man holder op med at være sådan rimeligt produktiv i kunstlivet. Det er dog ikke noget, vi har drøftet særlig indgående i vores parti, det er bare en tanke, der rejses, om ikke dette var en mulighed.

Vort parti har været tilfreds med redegørelsen, og vi vil vende tilbage til disse ting ved behandlingen af den næste sag på dagsordenen.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13, hvor vi først går til punkt 10 på dagsordenen, spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 11.32.

Mødet genoptaget kl. 13.00.

Man gik til dagsordenens punkt 10, som var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Erenbjerg* (S) til indenrigsministeren:

»Ager ministeren at gribe ind over for Kommunernes Landsforening i anledning af den skrivelse, der er sendt til landets kommuner, vedrørende en central registrering af kommunalt ansatte, der har deltaget i arbejdsnedlæggelser?«

(Spm. nr. 104).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålet skal ses på baggrund af en artikel i Kommunen af 17. marts 1977, hvoraf det fremgår, at Kommunernes Landsforening ønsker at registrere alle i et centralt kartotek, der har deltaget i arbejdsnedlæggelser.

Arbejdsnedlæggelser i de kommunale forvaltninger hører heldigvis til sjældenhederne, hvorfor ovennævnte henvendelse må betegnes som en overdramatisering af de faktiske forhold.

Arbejdsnedlæggelser kan selvfølgelig i kommunale forvaltninger som i andre grene af erhvervslivet finde sted, uden at dette burde føre til nævnte registrering.

Inden for det private arbejdsmarked har man afskaffet bodssystemet for spontane arbejdsnedlæggelser. På den baggrund synes det ikke rimeligt, at kommunalt ansatte skal udsættes for en registrering, såfremt man har deltaget i en endog meget kortvarig arbejdsnedlæggelse.

Erenbjerg (S):

Som nævnt i min skriftlige begrundelse for spørgsmålet er dette affødt af en artikel i tidskriftet Kommunen, hvori det oplyses, at Kommunernes Landsforening ønsker en registrering af de ansatte på kommunale arbejdspladser, der har deltaget i overenskomststridige arbejdsnedlæggelser.

Hidtil har disse arbejdsnedlæggelser været meget sjældne og har, så vidt vides, i alle tilfælde været afstedkommet af samarbejdsproblemer mellem de ansatte og de folkevalgte. Jeg finder ikke, at det er i overensstemmelse med de skridt, der er taget på det private ar-